

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1 ਦਸੰਬਰ, 1961

1960 ਦੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 334

ਕੇਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)- ਆਰਡਰ XLI- ਨਿਯਮ 5- ਭੁਗਤਾਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਅਮਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਮਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ- ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ- ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ- ਕੀ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਵੋਲ XV- (2)]

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

37

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੱਭਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕੇ। ਇਹ

ਸ਼ਰਤ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ, ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਕਢਵਾਉਣ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਐਸ.ਐਮ. ਸਿਕਸੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਮੋ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੀਲਾ ਦੇਵੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਦੀ ਕੁਝ ਵਾਹੀਯੋਗ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਵਿਆਜ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ-

".....ਇਸ ਲਈ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ 25 ਅਗਸਤ, 1955 ਤੋਂ 28 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੱਕ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਚਾਰ ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਤੇ 28 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 33,396 ਰੁਪਏ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ....."

ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਕਾਇਦਾ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ -

"ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ, ਪਰ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਸੁਰੱਖਿਆ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

ਇਹ ਆਮ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ- ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ 1,925-5-4 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ-

ਰੁ. ਏ.ਪੀ.

(i) 26 ਅਗਸਤ, 1959 ਤੋਂ 26 ਫਰਵਰੀ, 1960 ਤੱਕ 4 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਬਕਾਇਆ 80,400 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਹੈ....

1,608-0-0

(ii) 95,200 ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ 4 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਹੈ....

317-5-4

ਕੁੱਲ ਮਾਤਰਾ.....

1,925-5-0

ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਣਾ-ਦੇਣਦਾਰ ਨੇ ਦਾਅਵੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ (i) ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ (ii) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਕਢਵਾਉਣ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਉਕਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਿਕ੍ਰੀ-ਧਾਰਕ 1,925-5-4 ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਮੌਜੂਦਾ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਕਢਵਾਉਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲੱਭਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕੇ। ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੀ ਲਗਾਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਨੇ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਦੇਣਦਾਰ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਫਲਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸ਼ਹਾਬੁਦੀਨ ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪੇਰੀਕਾਰਰੂਪਨ ਚੌਂਟੀਅਰ ਬਨਾਮ ਏ.ਐਲ.ਵੀ.ਆਰ.ਐਸ.ਟੀ. ਵੀਰੱਪਾ ਚੇਟਿਯਾਰ (1) ਵਿੱਚ, ਢੁਕਵੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਰ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਚੰਗੇ ਨਿਰਣੇ-ਦੇਣਦਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ,

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1944 ਮੈਡ. 46

ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕੇ।" ਨੈਕਰ ਬਨਾਮ ਏ.ਕੇ. ਵੈਂਕਟਾਸਮੀ ਨਾਇਡੂ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ-

"ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਦੇਣਦਾਰ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ- ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਿਆ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਫੈਸਲਾ-ਦੇਣਦਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਆਜ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ) ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਢਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਚੌਥਮੂਲ ਮੈਂਗਨਮੂਲ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਕਣਕ ਅਤੇ ਬੀਜ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (3) ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਮਲ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।

(2) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਮੈਡ. 807

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1925 ਕੈਲ. 416

ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿਵਾਲੀਆ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਿਯੁਕਤੀਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ) ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਸਾਈਨੀ ਨੂੰ।"

ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਫੈਸਲਾ-ਦੇਣਦਾਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ, ਇਹ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵਿਆਜ ਚੱਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਦੂਜਾ, ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੇਸ਼ਵਲਾਲ ਮਨੀਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਚੰਦੂਲਾਲ ਵਾਲਾਭਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ-ਦੇਣਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਡਿਕਰੀਟਲ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਸਟੇਅ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੈਸਲਾ-ਦੇਣਦਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਰਕਮ ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਵੇਸ਼ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ:

(ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ) ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਜੇ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਡਿਕਰੀ ਅਧੀਨ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਾਭ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ।"

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1935 ਬੰਬੇ. 200

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਕਲਿਨ ਜੇ. ਨੇ ਚੌਥਮੂਲ ਮੰਗਨਮੂਲ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਕਣਕ ਅਤੇ ਬੀਜ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ -

“ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਕ੍ਰੇਟਲ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਸੀ, ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਰਣਾ-ਦੇਣਦਾਰ, ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।”

ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾ - ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ